

De Dienaar Gods **JOSEMARÍA**
ESCRIVÁ DE BALAGUER
Stichter van het Opus Dei

Monseigneur Josemaría Escrivá de Balaguer y Albas werd op 9 januari 1902 in Barbastro (Spanje) geboren. Hij volgde de middelbare school in Barbastro en Logroño, deed de kerkelijke studies aan de Pauselijke Universiteit van Saragossa waar hij het licentiaat in de theologie behaalde. Later, in Rome, zou hij promoveren. Hij studeerde rechten aan de Universiteit van Saragossa en behaalde het doctoraat aan die van Madrid. In 1960 ontving hij het doctoraat *honoris causa* aan de Faculteit van filosofie en letteren aan de Universiteit van Saragossa. Hij was de eerste grootkanselier van de Universiteiten van Navarra in Spanje, en van Piura in Peru.

Na zijn priesterwijding op 28 maart 1925 begon hij in parochies op het platteland zijn pastoraal werk, dat hij vanaf 1927 in de armenwijken en ziekenhuizen van Madrid voortzette. Enkele jaren later werd hij rector van het Koninklijk Patronaat van St. Elisabet, eveneens in Madrid, welke taak hij tot 1946 — toen hij naar Rome verhuisde — vervulde.

Hij was consultant van verschillende pauselijke commissies en congregaties van de H. Stoel, pauselijk huisprelaat en lid van de Romeinse Academie voor Theologie.

Op 2 oktober 1928 stichtte hij te Madrid het Opus Dei, een weg ter heiliging midden in de wereld en een bron van diep christelijk leven in alle milieus. Op 14 februari 1930 stichtte hij de vrouwelijke afdeling van het Opus Dei en op 14 februari 1943 — binnen het Opus Dei zelf — het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis. Het Opus Dei ontving op 16 juni 1950 de definitieve goedkeuring van de H. Stoel; en op 28 november 1982 werd het opgericht als persoonlijke Prelatuur, een juridische vorm die door het 2de Vaticaanse Concilie in het Kerkelijk Recht was ingevoerd, en die door Mgr. Escrivá de Balaguer voor het Opus Dei was gewenst en voorzien.

Steeds met gebed en boete, en met een aanhoudende en volle overgave aan de wil van God, heeft de Vader — zoals wij, zijn dochters en zonen, en duizenden andere mensen van elke levensstaat hem noemen — een impuls gegeven aan de uitbreiding van het Opus Dei over heel de wereld, en het gedurende 47 jaar geleid. Toen de stichter zijn ziel aan God teruggaf, was het Opus Dei al verspreid over de vijf werelddelen en telde meer dan 60.000 leden van 80 nationaliteiten, in dienst van de Kerk met dezelfde geest van volledige eenheid en achting voor de Paus en de Bisschoppen, die Mgr. Escrivá de Balaguer zelf altijd had beleefd en die hij zijn kinderen had ingeprent.

De Heilige Mis was bron en middelpunt van het innerlijk leven van de stichter van het Opus Dei. Hij was zich er diep van bewust dat hij kind van God was, en dat bracht hem ertoe in alles de meest volledige vereenzelving met Jezus Christus te zoeken; een tedere en sterke devotie tot de heilige Maagd en Sint Jozef, evenals een voortdurende en vertrouwelijke omgang met de heilige engelbewaarders te beoefenen; en overal op aarde vrede en vreugde te brengen.

Herhaaldelijk had Mgr. Escrivá zijn leven aan God opgedragen voor de Kerk en de Paus. De Heer heeft dit offer aanvaard, en op 26 juni 1975 gaf de Vader in zijn werkkamer in Rome zijn ziel terug aan God, met dezelfde eenvoud die heel zijn bestaan heeft gekenschetst.

Zijn lichaam rust in de crypte van de kapel van O.L. Vrouw van de Vrede — viale Bruno Buozzi 75, Rome —, voortdurend begeleid door het gebed en de dankbetuigingen van zijn dochters en zonen, en van ontelbaren die door het voorbeeld en de leer van de Stichter van het Opus Dei dichter tot God zijn gekomen. Het zalig- en heiligverklaringsproces van Mgr. Escrivá is op 12 mei 1981 in Rome begonnen.

Begin van het Proces van de Zalig- en Heiligverklaring

Op 12 mei 1981 is in Rome het proces begonnen van de zalig- en heiligverklaring van de Dienaar Gods Josemaría Escrivá de Balaguer. Het werd geopend met de eerste zitting van het tribunaal dat benoemd is door Kardinaal Ugo Poletti, Vicaris van de Paus voor het Bisdom Rome. In Madrid had op 18 mei de eerste zitting plaats van het door Kardinaal Enrique y Tarancón benoemde tribunaal, dat de Spaanssprekende getuigen hoort. Het door Kardinaal Poletti uitgevaardigde decreet over de opening van het proces, is gepubliceerd in het maart-aprilnummer van de Rivista Diocesana di Roma. Het bevat een korte samenvatting van het leven van de Stichter van het Opus Dei, van zijn spiritualiteit, en van de aan het zaligverklaringsproces voorafgaande fasen. Hieronder volgt de vertaling van de volledige tekst van dit document.

Het Tweede Vaticaans Concilie « heeft met grote klem de gelovigen van elke rang en stand aangespoord de volheid van het christelijk leven en de volmaakte naastenliefde na te streven. Deze krachtige aansporing tot heiligheid kan als het meest karakteristieke element beschouwd worden van de hele conciliaire leer » (Motu proprio *Sanctitas clarior*, 19-3-1969).

Omdat Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer vanaf het moment dat hij, in 1928, het Opus Dei stichtte, verkondigd heeft dat iedereen tot heiligheid is geroepen, is hij eenstemmig erkend als een voorloper van het Concilie, juist waar het de fundamentele kern van zijn leer betreft, die zo vruchtbaar is voor het leven van de Kerk.

De Dienaar Gods werd geboren op 9 januari 1902 te Barbastro (Spanje), in de schoot van een diep christelijk gezin. Van zijn jeugd af onderscheidde hij zich door de scherpte van zijn intelligentie en door zijn sterk en beminlijk karakter.

Hij was nog geen vijftien jaar toen hij voor de eerste maal het voorgevoel kreeg door de Heer geroepen te zijn voor een taak die de Dienaar Gods zelf nog onbekend was. Om geheel gereed te zijn om aan de wil van God te kunnen beantwoorden, besloot hij priester te worden en een godvruchtig en boetvaardig leven te leiden. Na zijn studies te hebben voltooid, eerst aan het Seminarie te Logroño, daarna aan het Seminarie van de H. Franciscus van Paula en aan de Pauselijke Universiteit van Saragossa, werd hij op 28 maart 1925 te Saragossa tot priester gewijd.

In 1927 begaf hij zich naar Madrid, waar hij een zeer uitgebreid apostolaat uitoefende onder zieken, armen en kinderen. Van 1927 tot 1931 was hij als priester verbonden aan een stichting voor zieken, het « Patronato de Enfermos ». In 1931 werd hij aangesteld bij een andere stichting, het « Patronato de Santa Isabel », waar hij in 1934 tot rector werd benoemd.

Toen hij op 2 oktober 1928 op retraite was, toonde de Heer hem duidelijk wat hij tot dan toe slechts had vermoed : en de Dienaar Gods stichtte het Opus Dei. Daartoe ook door de Heer aangespoord stichtte hij op 14 februari 1930 de vrouwelijke afdeling van het Opus Dei. Zo werd in de Kerk een nieuwe weg geopend met het doel om, onder personen van alle rangen en standen, het streven naar heiligheid en de beoefening van het apostolaat te bevorderen, door middel van de heiliging van het gewone dagelijks werk, en dit te midden van de wereld en zonder van levensstaat te veranderen.

Van het eerste ogenblik af heeft de Dienaar Gods, met de zegen en de aanmoediging van de plaatselijke bisschop, zich geheel aan deze taak gewijd, en de Heer heeft hem met overvloedige vruchten gezegend.

Gedurende de Spaanse burgeroorlog zette hij, zonder op de hem bedreigende gevaren te letten, zijn priesterlijk werk met kracht voort. Na afloop van de oorlog ging hij naar Madrid terug, van waaruit hij het werk van het Opus Dei in Spanje krachtiger kon bevorderen. Ondanks het absolute gebrek aan middelen opende hij in talloze steden nieuwe centra en bereidde de verspreiding voor naar landen buiten het Iberisch Schiereiland.

Veel priesters en leken wendden zich tot de Dienaar Gods om geestelijke leiding. Op verzoek van bisschoppen en oversten van verschillende religieuze orden en congregaties leidde hij veel retraites voor priesters en religieuzen, buiten die welke hij voor leken hield. Met zijn apostolaat wekte hij een groot aantal roepingen van velerlei aard.

Op 14 februari 1943 stichtte Mgr. Escrivá, binnen het Opus Dei, het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis, waardoor het mogelijk gemaakt werd lekenleden van het Opus Dei tot priester te wijden, die zich geheel zouden geven aan de geestelijke begeleiding van de overige leden en aan de apostolische activiteiten die door het Werk worden bevorderd. Het zijn er ongeveer duizend die, afkomstig uit het beroepsleven (artsen, advocaten, ingenieurs, journalisten enz.) reeds gedurende het leven van de Dienaar Gods de priesterwijding ontvingen en die zodoende de gunstige vooruitzichten opgaven die de toekomstige uitoefening van hen beroep hen bood, om zich geheel aan het priesterlijk dienstwerk te wijden.

In 1946 begaf de Dienaar Gods zich naar Rome, waar hij definitief de zetel van het Opus Dei vestigde. In 1947 ontving hij van de Heilige Stoel het

Josemaría op negentienjarige leeftijd.

decretum laudis (het decreet van erkenning) voor het Opus Dei, dat op 16 juni 1950 de definitieve goedkeuring ontving als instelling van pauselijk recht. Gelijktijdig werd de goedkeuring verkregen voor de Vereniging van Medewerkers van het Opus Dei, waartoe ook niet-katholieken konden worden toegelaten.

Van Rome uit stimuleerde en leidde Mgr. Escrivá de verspreiding van het Opus Dei over de gehele wereld, waarbij hij al zijn energie richtte op een degelijke leerstellige, ascetische en apostolische vorming van zijn zonen en dochters. De Stichter legde een voorbeeldige ijver aan de dag bij het vervullen van zijn zending: hij was onvermoeibaar in het werk en zijn ijver bracht hem ertoe om zeer moeilijke en vermoeiende reizen door heel Europa en Amerika te maken, ook wanneer hij ernstig ziek was. Ondanks krappe financiële omstandigheden werd hij niet ontmoedigd en bracht hij de nodige apostolische werkzaamheden op gang, zowel in Rome als in landen buiten Italië.

Zijn zielenijver uitte zich door een grote verscheidenheid van apostolische initiatieven die zich als *een oeverloze zee* hebben verspreid over de vijf werelddelen, in alle sectoren waarin het sterkst de noodzaak gevoeld wordt

---

dat de boodschap van Christus haar licht werpt op het menselijk streven: centra voor beroepsvorming en voor lager en middelbaar onderwijs; universiteiten (Mgr. Escrivá was de stichter en grootkanselier van de Universiteit van Navarra in Spanje, en van de Universiteit van Piura in Peru); poliklinieken; clubs voor jeugdwerk; tehuizen voor gezinsverzorgsters, landbouwers en studenten; gespecialiseerde academische instellingen; landbouwscholen enz.

Met zijn leringen heeft de Dienaar Gods een nieuw tijdperk in de geschiedenis van de spiritualiteit ingeluid. Zijn geschriften verheugen zich in een grote verspreiding: wij volstaan met te vermelden dat alleen al het boek *De Weg* een oplage heeft bereikt van drie miljoen exemplaren, met vertalingen in 34 talen. Dergelijke gegevens gelden ook voor de overige werken van Mgr. Escrivá: *De Heilige Rozenkrans*, *Gesprekken met Mgr. Escrivá de Balaguer*, *Als Christus nu langs komt*, *Vrienden van God*.

De Dienaar Gods was doctor in de rechts- en godgeleerdheid; hij was benoemd tot pauselijk huisprelaat, consultant van de Pauselijke Commissie voor de Interpretatie van het Kerkelijk Wetboek en erelid van de Romeinse Academie voor Theologie.

Te Rome, op 26 juni 1975, overleed hij aan een hartaanval. Hij stierf nadat hij, reeds buiten kennis, de absolutie en het H. Oliesel had ontvangen, waarnaar hij zijn gehele leven vurig had verlangd en waartoe hij zijn kinderen nauwkeurige aanwijzingen had gegeven. Ook had hij op die dag — zoals hij aan vier leden van het Opus Dei had toevertrouwd — bij het celebreren van de H. Mis, vier uur voor zijn dood, opnieuw het offer van zijn eigen leven aangeboden voor de Kerk en de Paus.

Bij de dood van de Dienaar Gods telde het Opus Dei, verspreid over de vijf werelddelen, meer dan 60.000 leden verdeeld over 80 nationaliteiten.

De actualiteit van zijn geestelijke boodschap lag aan deze vruchtbaarheid ten grondslag, maar vooral het levende voorbeeld van de Stichter van het Opus Dei zelf. Door de roeping tot heiligheid in de bezigheden van elke dag te verkondigen, leerde hij dat alle menselijke activiteiten geheiligd kunnen worden en tot heiliging kunnen strekken en bij kunnen dragen tot de opbouw van het volk Gods.

Mgr. Escrivá leerde dat iedereen de heiligheid moet zoeken in het gewone dagelijkse leven, en legde er de nadruk op dat de arbeid beschouwd moet worden als middel en kader voor deze heiliging; hij onderstreepte nadrukkelijk het belang om de grootst mogelijke perfectie te bereiken bij het vervullen van de eigen plichten, en wees met aandrang op de noodzaak om deze plichten te volbrengen in vereniging met God, met de hulp van de genade en door een levendige en oprechte vroomheid. Vandaar zijn streven om, bij het leiden van een echt christelijk bestaan, de eerste plaats toe te kennen aan de Sacramenten, en zijn ijver om de zielen tot een leven van gebed te brengen.

Aan de basis van de spiritualiteit van de Dienaar Gods vinden wij een diep bewustzijn van het mysterie van Jezus, volmaakt God en volmaakt mens, dat zich openbaart in de verstrengeling van het goddelijke en het menselijke, in *eenheid van leven*. Met zijn eigen persoonlijk leven getuigde hij van deze innige verbinding van contemplatie en actie, van het innerlijk

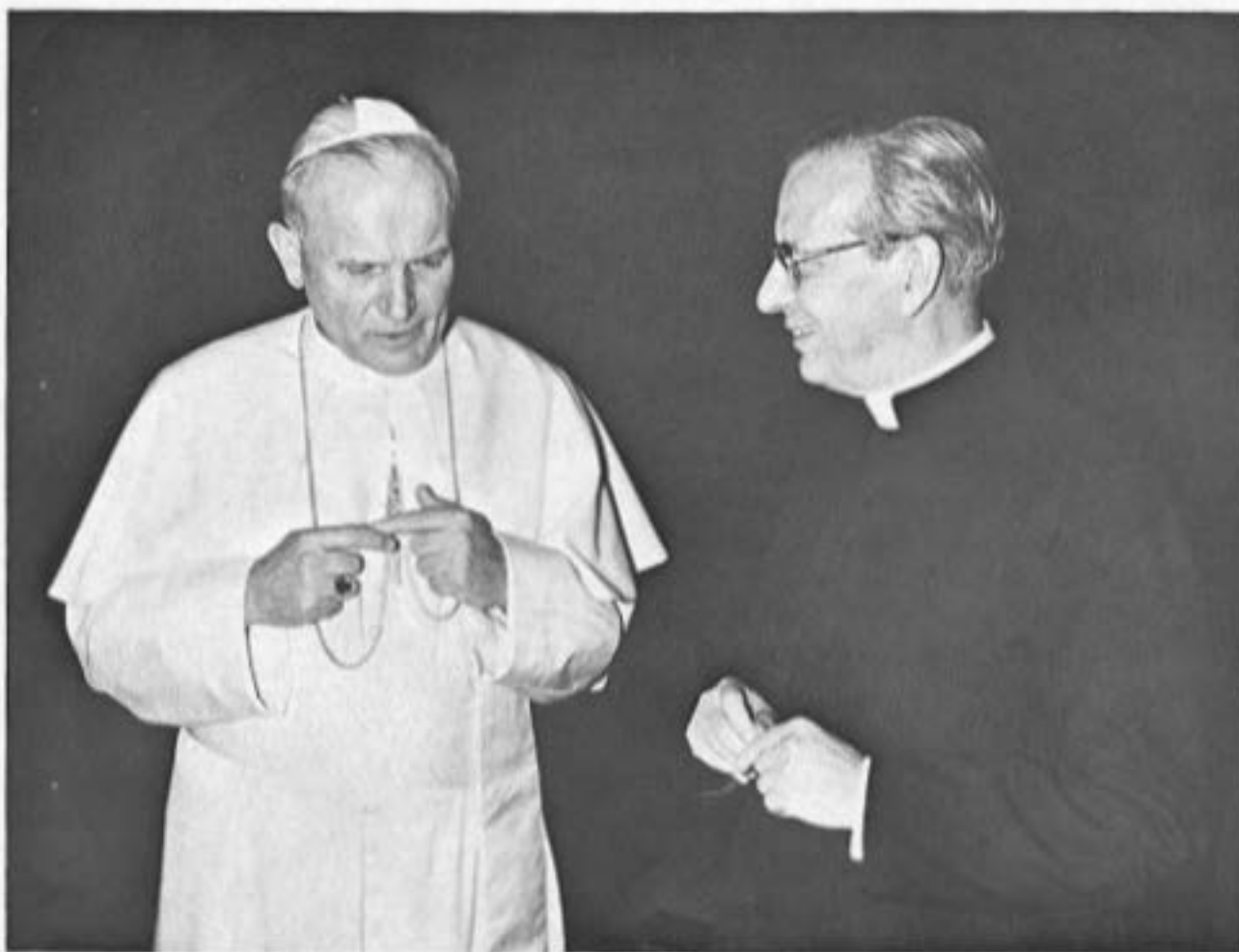

Met don Alvaro del Portillo, te Lima (Perú), op 25 juli 1974.

leven en de beslommeringen van alle dag. De bovennatuurlijke deugden waren verbonden met de menselijke deugden, en dit maakte van hem het levend voorbeeld van heiligheid vol eenvoud en natuurlijkheid, gebouwd op de getrouwheid in de kleine dingen van het leven. Hij had een diep besef van het kinschap Gods, dat zich uitte in een vertrouwvolle overgave aan God de Vader, in de voorrang die hij verleende aan het gebed boven de menselijke inspanning — die, zo gezien, werk met God en voor God kon worden —; in een vurige liefde tot de Heilige Mensheid van Christus, in een tedere en sterke devotie tot de Heilige Maagd, tot Sint Jozef en tot de Engelbewaarders; in een geest van bovennatuurlijk optimisme en een aanstekelijk werkende blijdschap.

In overeenstemming met deze eenheid van leven, van gebed en arbeid, beschouwde de Dienaar Gods het apostolaat niet als één activiteit naast andere, noch als een zending voorbehouden aan enkele ingewijden in kerkelijke aangelegenheden, maar als een voortdurende plicht van alle gelovigen. Deze plicht vloeit voort uit de genaden van het Doopsel en het Vormsel, die steeds verder worden ontwikkeld door het ontvangen van de andere Sacramenten, en ze moet worden uitgeoefend in elke situatie van het dagelijks leven.

Deze en andere onderrichtingen — men denke vooral aan zijn gedachten over de H. Mis als *middelpunt en bron van het innerlijk leven* en, bijgevolg, de liefde die hij koesterde voor de H. Eucharistie en de gehele liturgie — zijn met grote stelligheid ook voor de priesters tot zegen geweest, voor wie de leer, verkondigd door de Dienaar Gods, een onvermoede bron van vruchtbaarheid betekent.

Op 5 februari 1981 bekrachtigde Z.H. Paus Johannes Paulus II het « Nihil obstat » van de Congregatie voor de Heiligverklaringen, met het oog op de voorbereiding van het zalig-en heiligverklaringsproces van de Dienaar Gods Josemaría Escrivá de Balaguer.

Mgr. Escrivá ervoer zijn priesterroeping als een belangeloze dienst aan de Kerk en hij leerde zijn over de gehele wereld verspreide kinderen om steeds in volledige eenheid met de Hiërarchie en in volledige trouw aan het Leergezag te handelen, zodat in alle diocesen waar het Opus Dei werkt, de trouw aan de Paus en aan de Bisschoppen tot hun onafscheidelijke eigenschappen behoren.

Een beslissende rol in de boodschap van Mgr. Escrivá speelt de liefde tot de ware vrijheid, waarvan de waarde door de huidige mens zo sterk wordt gevoeld. Een bijzondere nadruk legde hij op de vrijheid in tijdelijke aangelegenheden, onontbeerlijk voor het handelen van de christen in de wereld; maar hij verlangde dat men deze vrijheid steeds zou gebruiken met het vereiste verantwoordelijkheidsbesef en onder eerbiediging van de door het geloof en de moraal vastgestelde normen, overeenkomstig de uitspraken van het Kerkelijk Leergezag. Nauwgezet respecteerde hij de gerechtvaardigde standpunten van elke christen in vrije kwesties. Aldus verdedigde hij een eigenschap die onlosmakelijk verbonden is aan de christelijke roeping van de leek, en stelde hij de uitsluitend spirituele doelstelling van het Opus Dei veilig.

Een bijzondere vermelding verdient de aantrekkingskracht die de spiritualiteit van de Dienaar Gods uitoefent op intellectuelen : studenten, professoren en beoefenaars van de meest uiteenlopende beroepen zijn zich bewust van de grote kracht van een boodschap, waarin het innerlijk leven en het streven naar professionele bekwaamheid twee noodzakelijke aspecten vormen van de ene weg naar God. Op gelijke wijze vinden bedienden, boeren, arbeiders, ouders

---

en kinderen, mannen en vrouwen, allen die deel hebben in het maatschappelijk leven — *de gewone mens*, zoals Mgr. Escrivá zei — in deze spiritualiteit de steun om Christus' heilsplan te ontdekken tot in de kleinste dingen van het dagelijks leven. De figuur van deze priester is zodoende steeds actueel, een houvast van waaruit het licht van het christelijk apostolaat uitstraalt over de samenleving, ongeacht het tijdperk waarin we ons bevinden.

Dit alles wordt bevestigd door de grote faam van heiligheid die de Dienaar Gods reeds tijdens zijn leven omringde, een faam die gesteund wordt door overvloedige en betrouwbare getuigenissen. Sinds de Heer hem tot zich riep, heeft deze faam zich in toenemende mate en met opmerkelijke spontaniteit verbreid. Duizenden brieven, zowel van vooraanstaande persoonlijkheden als van eenvoudige mensen, hebben de H. Vader bereikt uit de verste uithoeken van de wereld, alle met het doel de opening te verkrijgen van het proces van de zalig- en heiligverklaring van de Dienaar Gods. Onder deze brieven wijzen wij gaarne op die van de Bisschoppenconferentie van Lazio, die een getuigenis van dankbaarheid inhoudt voor de vruchten die de priesterlijke ijver van Mgr. Escrivá in Rome heeft afgeworpen. Mensen van elke rang en stand, behorende tot de meest verschillende nationaliteiten, getuigen van het overvloedige aantal gunsten, grote en kleine, geestelijke en materiële, van de Hemel ontvangen na een beroep gedaan te hebben op de voorspraak van de Dienaar Gods. De crypte van de Kapel van O.L.Vrouw van de Vrede, in de hoofdzetel van het Opus Dei te Rome waar de stoffelijke resten van de Stichter rusten, is het doel van een voortdurende pelgrimstocht van gelovigen die op zijn voorspraak al hun noden aan God toevertrouwen, of hem komen bedanken voor verkregen gunsten.

Gezien deze feiten heeft don Alvaro del Portillo, de Algemeen Voorzitter van het Opus Dei, don Flavio Capucci benoemd tot postulator voor het proces van de zalig- en heiligverklaring van de Dienaar Gods, Josemaría Escrivá de Balaguer, met welke taak hij op 4-2-1978 officieel werd belast. Op zijn verzoek, en overtuigd als wij zijn van het nut dat de inwilliging hiervan voor de Heilige Kerk hebben zal, hebben wij op 15 maart 1980 tot de H. Stoel het verzoek gericht tot verlening van het *Nihil obstat* (Niets staat er in de weg) voor het aanhangig maken van deze zaak, onder indiening van de documentatie die voor dit doel wordt vereist door het Motu proprio *Sanctitas clarior*.

Na aandachtige bestudering van deze documentatie heeft de H. Congregatie voor de Heiligverklaringen in haar Gewone Vergadering van 30 januari 1981 het *Nihil obstat* verleend voor de voorbereiding van het proces. Paus Johannes Paulus II heeft op 5 februari 1981 daaraan zijn officiële goedkeuring gehecht en het besluit van de H. Congregatie bevestigd.

Krachtens hetgeen hierboven is uiteengezet en de ons toekomende bevoegdheden op grond van het Kerkelijk Wetboek en het Motu proprio *Sanctitas clarior*, **BESLUITEN WIJ** tot het aanhangig maken van zalig- en heiligverklaring van de Dienaar Gods, Josemaría Escrivá de Balaguer, priester, Stichter van het Opus Dei, en tot het houden van de instructie van het betreffende canonieke proces op 12 mei 1981.

Ugo Card. Poletti,
Vic. Gen.
Rome, 19 februari 1981

Onder zijn geestelijke impuls

Met zijn heldhaftige trouw aan Gods wil, met voortdurend gebed en boete, heeft Mgr. Escrivá zich vol vertrouwen aan zijn arbeid gewijd en 47 jaar lang de apostolische ontwikkeling van het Opus Dei in de hele wereld geïnspireerd en geleid.

De voornaamste taak van het Werk is de vorming van zijn leden, opdat ieder afzonderlijk zijn apostolische arbeid als christen in de wereld en in de maatschappij zal volbrengen.

...het fundamentele apostolaat van het Opus Dei is – volgens zijn Stichter – datgene wat ieder lid individueel verwezenlijkt in zijn eigen werksfeer, in zijn gezin, te midden van zijn vrienden. Dit soort werk valt niet op, is moeilijk om te zetten in statistieken, maar brengt in duizenden zielen die stil en doeltreffend Christus navolgen in hun dagelijkse beroepsarbeid, vruchten van heiligheid voort. (Gesprekken met Mgr. Escrivá de Balaguer, nr. 71.)

Desalniettemin, vertelde hij aan een verslaggever:

Daarnaast vestigt het Opus Dei als zodanig in samenwerking met veel mensen die er niet toe behoren – en vaak niet eens christen zijn –, gemeenschappelijke ondernemingen, waarmee het een bijdrage tracht te leveren tot oplossing van talrijke problemen die de huidige maatschappij te verwerken heeft. Het gaat daarbij om vormingscentra, sociale instellingen, vakscholen enz. (Gesprekken met Mgr. Escrivá de Balaguer, nr. 84.)

Wij zullen hier een beknopte samenvatting geven van enkele onder de vele werken van apostolaat, die – verschillend van aard overeenkomstig de behoeften van tijd en plaats – ontstaan zijn onder de geestelijke impuls van de Stichter van het Opus Dei.

HET KIANDA COLLEGE

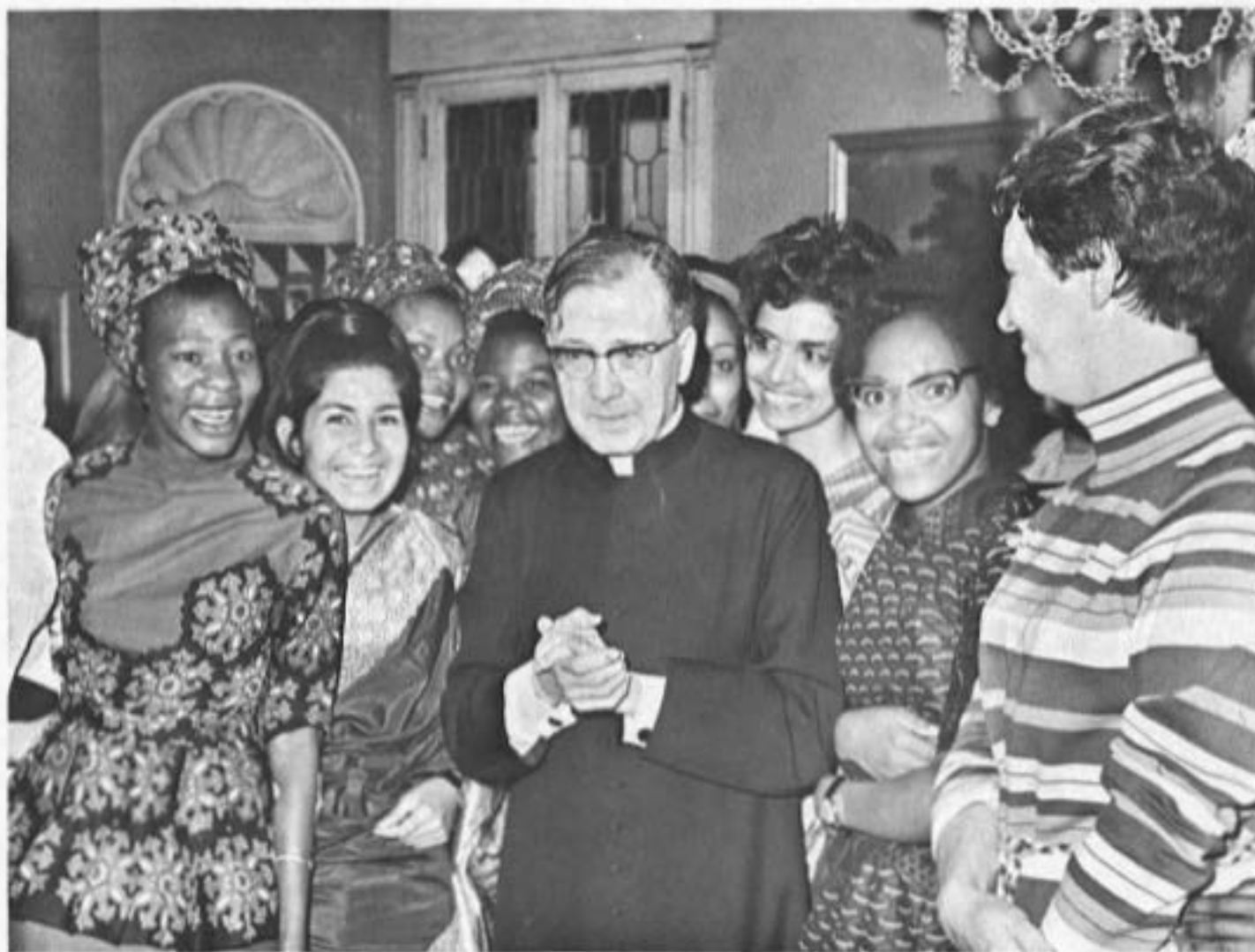
NAIROBI

Het Opus Dei voelt zich evengoed thuis in Engeland als in Kenia, Nigeria of Japan (...); in elk land is het een theologisch en pastoraal verschijnsel dat geworteld is in de ziel van de bewoners van dat land. Het ligt niet verankerd in een bepaalde cultuur, noch is het gebonden aan een afgebakend tijdperk van de geschiedenis. (Gesprekken met Mgr. Escrivá de Balaguer, nr. 42.)

Dit was, in 1966, het antwoord van Mgr. Escrivá de Balaguer op vragen van een journalist. En de ontwikkeling van het Werk in landen der vijf continenten is het beste bewijs van de juistheid van deze woorden.

Les in typen op het Kianda College.

Rome, 10 april 1971, Mgr. Escrivá met een groep studenten uit Kianda.

In 1958 breidde het Opus Dei – op initiatief van zijn Stichter – zich uit naar het Verre Oosten en Afrika. Twee jaar later begon de vrouwelijke afdeling van het Opus Dei haar werk in Kenia. In mei 1960 kwamen de vrouwelijke leden die zich naar dit land zouden begeven en die afkomstig waren uit verschillende landen van Europa en Amerika, enige dagen te Rome bijeen om de zegen en de bemoeiding van de Dienaar Gods te ontvangen.

Wij gaan naar Kenia om zielen te winnen voor Christus, zo zei hij bij deze gelegenheid. Hij herinnerde hen aan iets wat diep geworteld ligt in de geest van het Opus Dei: dat het werk dat zij in dit land – dat zij reeds van ganser harte liefhadden – zouden gaan verrichten, een werk was van leken in de wereld. Groepsvorming diende te worden vermeden, maar zij moesten opgaan in de menigte als gist in het deeg om zodoende alle lagen van de maatschappij met christelijke geest te doordringen.

In die jaren contrasteerde deze bereidheid om open te staan voor iedereen – zonder discriminatie van welke aard dan ook – met de

overheersende gevoelens in een land dat bezig was te ontgroeien aan zijn koloniaal verleden. Het ontbrak niet aan moeilijkheden maar reeds in februari 1961 opende het Kianda College zijn poorten voor 17 meisjes die een secretaresse-opleiding gingen volgen. Het was het eerste opleidingscentrum voor vrouwen in Oost-Afrika dat, zonder onderscheid te maken, zijn lokalen openstelde voor meisjes van de meest verschillende rassen, stammen en godsdiensten. Eens te meer werden de woorden van Mgr. Escrivá de Balaguer bewaard: wij zijn broeders en zusters van God omdat wij broeders en zusters zijn van Jezus Christus, de Zoon van de Heilige Maagd. Er is slechts één ras: het ras van de kinderen Gods. Er is slechts één kleur: de kleur van de kinderen Gods. En er is slechts één taal: de taal die U spreekt in uw hart en in de diepte van uw gedachten, de innerlijke taal waarmee U op dit ogenblik met Christus spreekt: de taal van de contemplatieve zielen.

Enkele cijfers illustreren de snelle ontwikkeling van het Kianda College. In 1963 waren er al leerlingen uit de drie landen van Oost-Afri-

Kardinaal Maurice Otunga, Aartsbisschop van Nairobi, op het Kianda College.

ka en van 1967 af uit vele andere landen van het Afrikaanse continent: Nigeria, Ethiopië, Zambia, Ghana, Lesotho... In datzelfde jaar werd een tehuis voor honderd meisjes geopend en in een vleugel van het nieuwe gebouw werd met de Kibondeni School begonnen, een hotel-school. In 1973, eveneens op rechtstreekse instigatie van Mgr. Escrivá de Balaguer, die echter de realisering van dit project niet meer heeft mogen meemaken, werden de fundamente gelegd van de Kianda High School, een instelling voor middelbaar onderwijs, waar thans 350 meisjes onderwijs genieten. Van het eerste begin af kon dit initiatief rekenen op de geestdriftige steun van de drieduizend oudlerlingen van Kianda, die haar dochters in hetzelfde milieu wilden laten opleiden als zijzelf gekend hadden.

In de jaren onmiddellijk volgend op de onafhankelijkheid is de opvoeding van de vrouw een vereiste van het allerhoogste belang voor een natie. Het is gebleken dat de apostolische arbeid van het Opus Dei in Kenia een succesvolle christendienst aan het land is geweest. Mrs. J. Gechaga, het eerste Afrikaanse vrouwelijk parlementslid, zei in een vraaggesprek, gehouden met de pers in 1978: «Ik heb Kian-

da van het eerste begin af gekend (...) en ik begreep dat dit werk twee belangrijke boodschappen voor dit land bevatte: de Afrikaanse vrouw uit te rusten met de nodige kennis die het haar mogelijk moest maken haar taak in de twintigste eeuw uit te voeren én haar te leren een goede christin te zijn, consequent, moeder van de eerste generatie van christelijke beroepsmensen van Kenia.»

Kianda betekent in de Kikuyu-taal «het vruchtbare dal». Met Gods genade, waarvan Mgr. Escrivá de Balaguer steeds een gewillig werktuig is geweest, heeft het overvloedige vruchten afgeworpen. In 1971 dankte een groep leerlingen van het College Mgr. Escrivá voor het werk van het Opus Dei in Kenia. Het antwoord van de Stichter luidde als volgt:

Het is de Heer die het Opus Dei naar Afrika heeft gezonden. Ik ben maar een gering werktuig van God, en jullie moeten er maar voor bidden dat ik een getrouw en goed werktuig zal zijn. Het Opus Dei moet nu over heel Afrika verbreid worden. Maar door Afrikaanse vrouwen. Jullie moeten in een edelmoedige geest de liefde tot God over jullie hele continent verbreiden.

Men schrijft ons

HIJ HAD NOG SLECHTS DRIE MAANDEN TE LEVEN

Ik heb een vriend in Kameroen die aan kanker leed en stervende was. De arts die hem behandelt, is ook een goede vriend van mij en hij deelde mij mede dat mijn vriend nog slechts drie maanden te leven had. Toen ik hem in het ziekenhuis opzocht, baden wij samen het gebed dat op het bidprentje staat van Mgr. Escrivá en ik raadde hem aan het prentje onder zijn hoofdkussen te leggen. Alvorens naar Londen te vertrekken heb ik hem nog drie keer bezocht. Bij mijn terugkomst in Kameroen zei mij de arts dat hij nog leefde. Later heb ik de arts weer ontmoet. Het bleek toen dat mijn vriend zo goed als genezen was en dat er geen vrees meer voor een nieuwe achteruitgang bestond. Ik ben er zeker van dat hij genezen is op de bijzondere voorspraak van Mgr. Escrivá.

A.N., Yaoundé (Kameroen)

HET HUWELIJK KWAM WEER IN ORDE

Een bloedverwante kwam mij wanhopig vertellen dat haar man echtscheiding had aangevraagd. Ook zeide ze nog dat ze met niemand hierover had gesproken om haar ouders niet ongerust te maken.

Ik gaf haar het gebedje van de particuliere devotie tot Josemaría Escrivá de Balaguer y Albás. Ik raadde haar aan dit gebedje met grote vurigheid te bidden. Ook ik bad voor hen.

Na een week bracht ze mij een bezoek met man en kinderen. Zij kwam me bedanken en verklaarde dat het de Voorzienigheid moet zijn geweest die haar naar mij had gezonden, dat zij een nieuwe voorspreker in de hemel had en dat zij er zeker van was dat hun huwelijk weer in orde gekomen was op voorspraak van de Stichter van het Opus Dei.

Ik voor mij denk er ook zo over. Ik dank Mgr. Escrivá hiervoor en beveel mij in zijn bescherming aan.

A.P., te B.B. (Polen)

HIJ WERD OPNIEUW GEBOREN

Ik schrijf deze regels, gedreven door een gevoel van grote dankbaarheid tot Mgr. Escrivá de Balaguer, die mij een zeer grote gunst heeft verleend.

Reeds eerder had ik een gunst aan de Stichter van het Opus Dei gevraagd die mij werd verleend. Ik was daardoor zo ontroerd dat ik ermee begon elke dag te bidden dat ik, op zijn voorspraak, het geloof weer zou herkrijgen. En nu wil ik hiermede uitdrukking geven aan mijn ervaringen, want na vijftig jaar niet te hebben gebiecht of de H. Communie te hebben ontvangen kwam daartoe een onbedwingbaar verlangen bij mij op. Goddank heb ik deze twee sacramenten weer mogen ontvangen. Van toen af heb ik een grote innerlijke rust gevoeld en dank ik God zonder ophouden. Het is alsof ik weer opnieuw geboren ben. En inderdaad ben ik tot het genadeleven herboren dat mij met kracht vervuld heeft om geduldig de ziekte te dragen die de Heer mij heeft gezonden en waarvan slechts Hij het waarom kent, een ziekte die het mij onmogelijk maakt mijn ledematen op normale wijze te bewegen.

Met het bekend maken van deze gunst heb ik slechts de bedoeling een bijdrage te leveren voor de heiligverklaring van deze Dienaar Gods, waarvan ik vurig hoop dat zij een feit zal worden.

X.X., Mexico D.F. (Mexico)

Men schrijft ons

HIJ GING BIECHTEN

Meer dan dertig jaar had mijn vader niet gebiecht. Alleen op grote feestdagen woonde hij de H. Mis bij. Hoe langer hoe meer begon hij zijn godsdienstplichten te verwaarlozen.

Toen hij 67 jaar was ging hij op zon- en feestdagen weer naar de H. Mis, echter nog zonder te communie te gaan.

Iets meer dan een jaar geleden besloot ik elke dag de voorspraak in te roepen van Mgr. Escrivá de Balaguer, opdat God mijn vader de moed zou geven te gaan biechten.

Na hem een bidprentje van Mgr. Escrivá de Balaguer te hebben gezonden dat op zijn graf was gelegd, antwoordde mijn vader mij dat hij het sindsdien in zijn portefeuille bij zich droeg.

Enige dagen later, na Pasen, belde hij mij op om me met verheugde stem te vertellen dat hij gebiecht had.

Ik geloof dat in de beslissing van mijn vader om weer het sacrament van de boete te ontvangen – toen hij 74 jaar was – het bovennatuurlijk ingrijpen van Mgr. Escrivá de Balaguer doorslaggevend is geweest.

X.X., te X. (Frankrijk)

ZIJ VONDEN HET GELOOF

Veertien maanden geleden was ik in het ziekenhuis om daar mijn kind ter wereld te brengen. Daar maakte ik kennis met een andere moeder, die gelijk met mij een kind kreeg. Zij was niet katholiek en ze zei mij dat ze graag zou willen dat ik haar over mijn geloof vertelde, want ze had altijd al belangstelling daarvoor gehad. Wij besloten wekelijks bij elkaar te komen om samen onze kinderen te voeden en over het katholiek geloof te spreken.

Al deze tijd bad ik voor haar tot Mgr. Escrivá de Balaguer. Negen maanden na de geboorte van onze kinderen werd zij in de Kerk opgenomen. Ook haar beide dochttertjes van 10 en 11 jaar vroegen om in het geloof te worden onderwezen en twee maanden na haar werden ook zij in de Kerk opgenomen. Mijn vriendin had mij verteld dat haar man nooit belangstelling had getoond voor het katholiek geloof. Ik gaf haar het Informatiebulletin en het prentje, zodat zij de novene kon houden. Vier dagen later belde ze mij op om mij te vragen of het wel zeker was dat een novene negen dagen duurde. Toen ik haar vroeg waarom zij deze vraag stelde, vertelde zij mij dat ze precies vier dagen de novene had gebeden toen haar man plotseling vroeg om het telefoonnummer van de parochiegeestelijke. Hij trad toe tot de Kerk tegelijk met zijn dochters.

M.H., Croydon (Australië)

WIJ ONTVINGEN VEEL GUNSTEN

Enige tijd geleden beloofde ik U een bijdrage in de kosten van het Bulletin en het prentje en ik kan thans deze belofte inlossen. Ik zend U 20 dollar. Het is niet zo veel, maar het is alles wat ik bezit. Wanneer ik weer in de gelegenheid ben, zal ik weer wat geld sturen.

Hartelijk dank voor uw brief en voor de belofte nummer 3 van het Informatiebulletin te zenden. Het heeft geen haast. Op welk moment ik het ook ontvang, het zal altijd welkom zijn.

Intussen hebben wij veel gunsten mogen ontvangen: bekeringen, mensen die berouw toonden over misstappen, vergeving schonken, hun leven beterden. Ook baden wij om materiële zaken: water, licht, voedsel, geld voor medicijnen en benodigdheden voor het ziekenhuis. Bijna zonder ophouden, de ene novene na de andere, hebben wij voor de grootste verscheidenheid van zaken gebeden. Wij werden verhoord. Ik verspreid prentjes en bulletins, er is onder de mensen een ware honger naar geestelijke zaken. Er is overal zoveel corruptie, omkoperij, diefstal enz. En ze vinden maar geen oplossing. Er is maar één uitweg: leven zoals Christus ons dat heeft geleerd. Zo is het Opus Dei echt iets

---

voor ons, gewone mensen met gewone levens. En met Gods hulp kunnen wij ons leven heiligen. Daarom heeft God ons geschapen en heeft Hij ons zijn Zoon geschonken en zijn leer om ons de weg naar de hemel te wijzen. Zoals U terecht opmerkte, kunnen wij niet beter doen dan de devotie tot Mgr. Escrivá de Balaguer verbreiden en dat doen wij hier dan ook. Wij willen luisteren naar wat onze Moeder de H. Kerk ons leert.

Zr. S.Z., Berekum (Ghana)

GEEN MIDDEL KON MEER BATEN

Het doel van dit schrijven is om aan iedereen de genezing van mijn dochter bekend te maken, een genezing die het werk is geweest van Gods Voorzienigheid en tot stand kwam door de voorspraak van de Dienaar Gods Josemaría Escrivá de Balaguer. Dit is zelfs de mening van de artsen die haar hebben behandeld.

Mijn dochter begon op vijfjarige leeftijd te lijden aan acute leukemie. Nadat de ziekte gedurende de medische behandeling lange tijd op en neer was gegaan, bereikte zij een zo ernstig stadium dat men alle hoop opgaf. Zij geraakte in een diepe coma, zodanig dat de dood spoedig moest intreden.

Reeds had men elke behandeling van haar ziekte stopgezet om haar daar niet verder mee te martelen en toen wij gedurende 48 lange uren elk ogenblik haar dood verwachtten, kwam het meisje, tot onuitsprekelijke verwondering van ons allen, die niets anders deden dan bidden, weer tot leven. Zij herstelde en herwon volledig haar gezondheid.

Sindsdien, met uitzondering slechts van een kleine terugval een jaar na haar verbazingwekkende en spontane genezing, leidt zij een normaal leven, thuis en op school, als elk ander meisje.

Er zijn nu zes jaar voorbijgegaan sedert het moment waarop de leukemie zich openbaarde en vijf jaar na de ernstige crisis die door de artsen als niet meer te stuiten werd beschouwd. Ik herhaal daarom nogmaals dat naar mijn mening het de Voorzienigheid Gods geweest is die op voorspraak van de Dienaar Gods Josemaría Escrivá de Balaguer, aan wie de haar behandelende arts haar had toevertrouwd, in werkelijkheid haar genezing tot stand heeft gebracht.

R.G.C., San Fernando (Spanje)

HIJ VOND WERK

Ik ben student en maak van mijn vakantie gebruik om minstens gedurende 4 weken in een bedrijf te werken om zo het geld te verdienen dat ik nodig heb voor de boeken die ik in het volgende cursusjaar moet gebruiken. De chef van het bedrijf zei mij dat hij alleen maar voor twee weken werk had. Aan het eind van de tweede week bad ik het gebed tot Mgr. Escrivá. Op dezelfde dag dat ik met werken zou moeten stoppen, deelde de chef mij mee dat een bediende een maand met vakantie ging en dat ik gedurende zijn afwezigheid zijn plaats kon innemen. Op het moment waarop ik dit schrijf, ben ik nog steeds in dienst van de firma.

K.M., Aného (Togo)

Bij gelegenheid van mijn Paasbiecht ontving ik in de kathedraal van de H. Stephanus te Wenen een Informatiebulletin over Josemaría Escrivá de Balaguer. Gedurende de Paasdagen bestudeerde ik dit bulletin grondig en onmiddellijk wendde ik mij tot hem met het gebed van de particuliere devotie en vroeg hem om zijn voorspraak voor het overwinnen van moeilijkheden die in mijn huwelijk waren ontstaan.

Niet lang daarna hebben enkele gesprekken tot een hernieuwde versterking van de huwelijksband geleid. In het voorjaar raakte mijn man zonder werk en het gelukte hem gedurende vrij lange tijd niet een nieuwe betrekking te krijgen. Ik heb mij toen weer

Men schrijft ons

opnieuw gewend tot Mgr. Josemaría Escrivá en al spoedig kreeg hij weer een nieuwe baan. Ik ben er absoluut van overtuigd dat de zo gunstige uitkomst in deze moeilijkheden aan de voorspraak van Mgr. Josemaría te danken is.

X.X., Wenen (Oostenrijk)

Bij het vernemen dat een vriend van onze familie in stervensgevaar verkeerde maar niet wilde biechten, begon ik tot Mgr. Escrivá de Balaguer te bidden. Mijn moeder had een gesprek met zijn dochter en vroeg haar zonder omwegen of hij er niet toe te bewegen zou zijn om te gaan biechten, maar zij antwoordde: « Dat is onmogelijk, mijn vader is altijd atheïst geweest. Als hij het echter zou willen, zou ik een priester roepen ». Toen ik van dit onderhoud vernam, verdubbelde ik mijn pogingen om te verkrijgen dat hij zijn biecht zou spreken. Na enkele dagen zei mijn moeder mij: « Weet je al dat mijnheer X gebiecht heeft? Hij vroeg een priester te halen ». Korte tijd daarna is hij gestorven.

D.A., Lissabon (Portugal)

Mijn zoon leefde lange tijd verwijderd van het geloof. Drie jaar lang heeft hij aan botkanker geleden waarvan hij niet herstelde, ondanks een behandeling met zeer sterke medicijnen. Sedert het begin van zijn ziekte bad ik het gebed tot Mgr. Escrivá voor zijn bekering en de redding van zijn ziel.

Ik heb veel verdriet over het verlies van mijn kind maar ook voel ik een grote vreugde, want op voorspraak van Mgr. Escrivá ging hij weer te communie en ontving hij de laatste H. Sacramenten. Ik zend U een gift ten gunste van het Opus Dei.

L.M., Washington D.C. (V.S.)

Toen mijn dochter Kianda begon te bezoeken, een centrum van het Opus Dei, gaf zij mij een prentje van de Stichter en zei mij dat ik er goed aan zou doen het daarop staande gebed te bidden. Ik begon te bidden voor mijn vrienden en vroeg om zijn voorspraak. Mijn naaste burens waren heidenen en beleden geen enkel geloof, iets dat mij zeer bedroefde. Ik begon tot Mgr. Escrivá te bidden om door zijn voorspraak te verkrijgen dat zij tenminste een andere levenswijze zouden gaan voeren.

Intussen trachtte ik hen er toe te bewegen eens naar de kerk te gaan. Een van hen werd zeer kwaad op mij, maar ik bleef de hulp van Mgr. Escrivá de Balaguer inroepen. Na korte tijd veranderde zijn houding en ging hij naar de kerk. Daarna ging de hele familie de katechismus bestuderen en zich op het Doopsel voorbereiden, dat zij ten slotte ontvingen. De ouders hopen het sacrament van het Huwelijk binnenkort te ontvangen.

Ik geloof dat deze bekering te danken is aan de voorspraak van Mgr. Escrivá, want heel wat mensen verbaasden zich over de plotselinge bekering van mijn burens. Wij zijn hem zeer dankbaar.

B.W.N., Nairobi (Kenia)

Geloofd zij Jezus en Maria!

Van ganser harte dank ik U voor de prentjes en de Informatiebulletins die U mij gezonden hebt.

Ik geef U adressen van personen van wie ik weet dat ze daar ook belangstelling voor hebben. Het zijn allen zeer vrome mensen. Onder hen zijn een ziek meisje en nog twee andere ernstig zieken. Het kind is twaalf jaar en kan wegens een verlamming niet lopen.

Wij zijn allen zeer dankbaar voor de Informatiebulletins die U ons zendt. Ik zal U in mijn gebeden gedenken.

Ik groet U allen hartelijk en wens U alle goeds toe.

M.S., Bestwina (Polen)

Omdat ik zonder werk was, nam ik mijn toevlucht tot Mgr. Escrivá de Balaguer en, na enige tijd tot hem te hebben gebeden, vond ik tot mijn blijdschap vast werk. Ik schrijf dit, omdat ik gaarne zou zien dat U dit bekend maakt in het tijdschrift, gewijd aan zijn heiligverklaring, en dat iemand die zich in dezelfde omstandigheden bevindt als ik was, zijn vertrouwen in hem stelt, want al zou hij misschien redenen hebben zijn hulp niet onmiddellijk te verlenen, helpen zal hij.

M.C.B., Sevilla (Spanje)

Ik had gedurende lange tijd niet gebiecht en bovendien ontbrak mij de kracht om het te doen. Ik vroeg Josemaría Escrivá de Balaguer y Albás om zijn voorspraak. Na drie dagen het gebed tot Mgr. Escrivá te hebben gebeden hoorde ik de kerkklokken, als nodigden zij mij uit te komen. Het was een door-de-weekse dag. Ik ging naar de Mis en na afloop daarvan kwam een priester naar mij toe die mij vroeg of ik misschien moeilijkheden had. Dit moedigde mij aan te gaan biechten. Ik weet niet wie erom verzocht heeft mij het Informatiebulletin te zenden, maar wie het dan ook geweest mag zijn, ik bid God dat Hij hem moge zegenen, want ik was onbekend met het grote werk van deze priester.

X.X., Unquillo (Argentinië)

Tengevolge van een chirurgische ingreep was ik ernstig ziek. Ik had een verlamming van de ingewanden. Ik voelde toen de innerlijke drang om uitkomst te zoeken bij Mgr. Escrivá de Balaguer. En God heeft mij door zijn voorspraak mijn gezondheid teruggegeven, zonder dat een nieuwe ingreep nodig was, zoals oorspronkelijk was voorspeld.

M.St.T., c.d., Córdoba (Spanje)

Onze kleindochter werd geboren met een sterke hartafwijking. Hoewel de verwachtingen omtrent haar levenskansen niet hoog lagen, bereikte zij toch de leeftijd van 12 jaar, zij het echter gehandicapt en met de aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat de kwaal *niet* door operatie verholpen kon worden. In 1980 kwam het zover: òf toch opereren (met een zéér grote risicofactor) òf een spoedig sterven. Na een gesprek met een vriendin wendden wij ons om voorspraak tot Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer y Albás en voegden dit bij onze andere gebeden en H.H. Missen. De operatie slaagde en onze kleindochter is op weg, met Gods Hulp, een normale en redelijk gezonde jonge vrouw te worden.

M.A.A.B., Amsterdam

Gaarne ontving ik van U informatiebulletin en plaatjes van Mgr. Escrivá. Riep hem aan bij algehele verstopping van de urinewegen ten gevolge van nierstenen — zonder blaasoperatie ben ik genezen.

p. M.T., Wychen (Gelderland)

Wij zijn dankbaar voor de vele brieven die ons bereiken. Zij zijn een getuigenis van de particuliere devotie waarmee zoveel mensen over de gehele wereld bidden tot God onze Heer en daarbij de voorspraak inroepen van Mgr. Escrivá de Balaguer. Wegens gebrek aan ruimte publiceren wij slechts passages uit enkele brieven, die grote of kleine gebeurtenissen verhalen.

Ook danken wij hiermede — wegens de onmogelijkheid om dit persoonlijk te doen — allen die een bijdrage opsturen ter bestrijding van de kosten, verbonden aan de uitgave en de verspreiding van dit Informatiebulletin, en om ons te steunen in de verdere ontwikkeling van de apostolische werkzaamheden die begonnen zijn door de liefde tot de zielen van Mgr. Escrivá de Balaguer.

UITGEGEVEN WERKEN VAN MGR. ESCRIVÁ DE BALAGUER

De Weg

« Mgr. Escrivá de Balaguer heeft iets geschreven, dat meer is dan een meesterwerk; hij heeft zijn inspiratie geput regelrecht uit zijn hart en regelrecht naar het hart van de lezer gaan ook de korte paragrafen, die samen *DE WEG* vormen... Het is een programma van heiligheid, maar zonder het starre en eerder afstotende van een « wetboek ». Hier spreken tegelijkertijd de broederlijke warmte van de schrijver, en de vaderlijke bezorgdheid waarmee hij ziet, begrijpt, corrigeert, niet door te dreigen, maar door te overtuigen. »

(*L'Osservatore Romano* 24-3-1950)

Het boek beleefde zijn eerste uitgave in 1934 (Cuenca - Imprenta Moderna) onder de titel *Consideraciones Espirituales* (Geestelijke Beschouwingen). Sindsdien is het aantal uitgaven in versneld tempo gestegen tot 169, in 34 talen met een totale oplage van 2.982.620 exemplaren.

De Heilige Rozenkrans

Een boek met meditatie over elk van de vijftien mysteriën van het leven van Christus en van de H. Maagd Maria, zoals men die overweegt bij het bidden van de Rozenkrans.

De eerste editie in het Spaans verscheen ook in 1934. Sindsdien zijn 61 edities in 13 talen verschenen, met een oplage van 379.500 exemplaren.

Conversaciones con Mgr. Escrivá de Balaguer

Tijdschriften en dagbladen stelden Mgr. Escrivá concrete vragen over onderwerpen die hun lezers konden interesseren. Mgr. Escrivá antwoordde schriftelijk en volledig op de vragen, die hem gesteld waren. In dit boek is de volledige tekst opgenomen van deze vraaggesprekken.

De eerste editie is van 1968. Daarna zijn er 31 edities in 7 talen gepubliceerd, met een oplage van 252.730 exemplaren.

Als Christus nu langs komt

Het boek bevat enige van de vele homilieën en preken die Mgr. Escrivá de Balaguer heeft gehouden in zijn leven als priester. Het is een uiteenzetting van de christelijke leer en leefwijze, die sterk aanspreekt. In de stijl van de schrijver gaan theologische diepte en duidelijkheid samen.

De eerste editie kwam uit in maart 1973. Tot nu toe zijn er reeds 39 edities in 8 talen verschenen, 291.410 exemplaren.

Eerste Nederlandstalige editie, 1978.

Amigos de Dios

Weer 18 homilieën zijn in dit boek verzameld, waarin de schrijver de christelijke deugden tot thema maakt van zijn vriendschappelijk gesprek met God.

Het boek, dat evenals het hiervoor vermelde, in een intieme en directe stijl geschreven, is verscheen in 1977. Er bestaan thans 21 edities in 6 talen, 201.905 exemplaren.

De huidige Prelaat van het Opus Dei, Mgr. Alvaro del Portillo, schreef een inleiding.

La Abadesa de las Huelgas

Dit boek bevat een diepgaande studie over het buitengewone verschijnsel van de Abdis van het beroemde klooster van Las Huelgas bij Burgos, die een bijna bisschoppelijke jurisdictie bezat, de schrijver heeft dit geval bestudeerd uit de oorspronkelijke bronnen en documenten.

De eerste editie is van 1944; de tweede van 1974.

De Kruisweg

Een nieuw postuum werk van Mgr. Escrivá de Balaguer, vrucht van de overweging van het lijden van Onze Heer.

Het werk werd geschreven als hulp bij het gebed en om ons ertoe te brengen onze zonden steeds meer te betreuren en dankbaarder te zijn jegens de Heer, die ons heeft gered met de prijs van zijn Bloed.

De eerste editie is in februari 1981 uitgekomen. Daarna verschenen er 13 edities in 7 talen met een oplage van 144.014 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1983.

GEBED

voor privé-gebruik

God, U hebt uw dienaar en priester Josemaría rijkelijk begenadigd en hem uitgekozen als een trouw instrument om het Opus Dei te stichten, dat een weg is ter heiliging van het beroep en van de dagelijkse plichten van de christen. Geef, dat ook ik U in alle omstandigheden van mijn leven moge liefhebben en met vreugde en eenvoud ten dienste moge staan van uw Kerk, de Paus en de zielen, om de wereld het licht van het geloof en van de liefde te schenken. Gewaardig U uw dienaar Josemaría te verheerlijken en verleen mij op zijn voorspraak de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen.

Onze Vader, Wees Gegroet, Eer aan de Vader.

Overeenkomstig het decreet van Paus Urbanus VIII verklaren wij, dat dit **Informatiebulletin** niet de bedoeling heeft vooruit te lopen op het oordeel van de Kerk, en dat dit gebed niet bestemd is voor gebruik in openbare godsdienstoefeningen.

Bij voorbaat danken wij onze lezers die ons namen en adressen sturen van personen die, naar hun mening, belangstelling kunnen hebben voor dit Informatiebulletin en/of prentjes met het gebed voor de privé-devotie. Hiervoor kan men gebruik maken van het hierbij ingesloten formulier.

VICE-POSTULATIE VAN HET OPUS DEI IN NEDERLAND - Jan Luykenstraat 52 - 1071 CS AMSTERDAM

Dit Informatiebulletin wordt uitgegeven met kerkelijke goedkeuring van de H. Congregatie voor de Heilig verklaringen.

Printed in Belgium, 1983